

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. Първомай, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЪРВОМАЙ, ПЪРВИ СЪДЕБЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Радина В. Хаджикирева

при участието на секретаря Венета Ж. Хубенова
като разгледа докладваното от Радина В. Хаджикирева Гражданско дело №
20235340100424 по описа за 2023 година

Предявени са установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от Застрахователна компания „Лев Инс“ АД срещу Г. Ф. Ч. за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца следните суми: 1785,70 лв., представляваща регресно вземане за възстановяване на платено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и ликвидационни разноски за имуществени вреди на лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***, причинени при ПТП, настъпило на 10.01.2018 г. на АМ „Тракия“/„Верила“, от управлението от Г. Ф. Ч. товарен автомобил „Скания Р 440“ с рег. № ***, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 23.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и 375,58 лв. – мораторна лихва за периода 17.06.2021 г. – 19.06.2023 г., за които суми е издадена Заповед № 187/26.06.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 341/2023 г. по описа на РС Първомай.

Ищцовото дружество твърди, че на 10.01.2018 г. на АМ „Тракия“/„Верила“ ответникът Г. Ф. Ч. управлявал товарен автомобил „Скания Р 440“ с рег. № ***, който реализирал ПТП поради неизяснени причини с лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***, като му причинил материални щети. За настъпилото ПТП бил съставен Протокол за ПТП № *** от 10.01.2018 г., в който било посочено, че виновният водач Г. Ф. Ч. напуснал местопроизшествието, без да уведоми и изчака контролните органи. Към датата на застрахователното събитие товарен автомобил „Скания Р 440“ с рег. № *** имал валидна застраховка „Гражданска отговорност“ при ищеца. Посочено е още, че във връзка с причинените щети по лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** по силата на сключен договор за застраховка „Каско“ на МПС при ЗАД „Алианц България“ била

образувана ликвидационна преписка по щета № ***. В съответствие с установените по вид и степен щети с оглед сключения застрахователен договор ЗАД „Алианц България“ издало възлагателно писмо, с което възложило на „Амарант – 2003“ ООД извършване на ремонтна дейност по увреденото превозно средство. Съгласно представените фактури за извършена ремонтна дейност ЗАД „Алианц България“ изплатило на „Амарант – 2003“ ООД сума в размер на 2322,43 лв. От тази сума ищецът одобрил 1765,70 лв., която възстановил на ЗАД „Алианц България“. Счита, че на основание чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ има право на регрес срещу виновния водач за сумата от 1785,70 лв., включваща изплатеното застрахователно обезщетение и ликвидационни разходи в размер на 20 лв. С писмо изх. № 4426 от 14.05.2021 г. ответникът бил поканен да възстанови стойността на изплатеното застрахователно обезщетение, но до момента това не било сторено. Претендира и мораторна лихва в размер на 375,58 лв., начислена за периода 17.06.2021 г. – 19.06.2023 г. Във връзка с това депозирал в РС Първомай заявление за издаване на заповед за изпълнение за исковите суми, което било уважено. Тъй като ответникът подал възражение, за ищеца бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск. По тези съображения моли да бъде уважен предявеният иск.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Г. Ф. Ч., с който изразява становище за неоснователност на предявения иск. Твърди, че през 2018 г. не е претърпявал ПТП. Отрича да му е съставян акт за установяване на административно нарушение. За претенциите на застрахователя разбрал миналата година, когато получил покана за доброволно изпълнение.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на подадено от ищеца заявление е издадена Заповед № 187/26.06.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 341/2023 г. по описа на РС Първомай, с която е разпоредено на ответника да заплати на ищеца следните суми: 1785,70 лв., представляваща регресно вземане за изплатено по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ обезщетение за причинени имуществени вреди на лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** и ликвидационни разноси, ведно със законната лихва върху тази сума от 23.06.2023 г. до окончателното ѝ изплащане, 375,58 лв. – мораторна лихва за периода от 17.06.2021 г. до 19.06.2023 г., както и разноси по делото, включващи 43,23 лв. – за държавна такса, и 50 лв. – за юрисконсултско възнаграждение. От приложеното ч. гр. д. № 341/2023 г. се установява, че в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК ответникът е депозирал възражение срещу издадената заповед за изпълнение, а ищецът в изпълнение на указанията на съда в преклузивния едномесечен срок е предявил иск за установяване съществуването на вземането си.

От представения по делото протокол за ПТП № ***/10.01.2018 г., съставен от С.С. – полицаи в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, и приложената административнонаказателна преписка се изяснява, че на 10.01.2018 г., около 11:50 ч. на АМ „Тракия“, на пътя за завод „Верила“, лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***, управляван от Н. Д. Д., предприел десен завои, като при заобикаляне на спрелия влекач с прикачено полуремарке настъпил удар между автомобила и полуремаркетото, тъй като водачът на влекача потеглил назад. След това водачът на влекача напуснал местопроизшествието, а Н. Д. Д. успял да запише рег. номер на полуремаркетото, а именно: ***. Впоследствие и след предоставена информация от страна на собственика на полуремаркетото „КС Логистикс“ АД органите на МВР установили, че участвалият в

ПТП влекач „Скания Р 440“ е с рег. № *** и е бил управляван от ответника Г. Ф. Ч..

При тези данни срещу ответника Г. Ф. Ч. бил съставен АУАН № *** от 26.02.2018 г., който му бил връчен на 06.05.2018 г. и подписан без възражения. Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № ***/18.07.2018 г. от зам. началника на Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, като е прието, че с действията си водачът Г. Ф. Ч. виновно е нарушил разпоредбите на чл. 40, ал. 2 ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3 ЗДвП, тъй като при маневра на заден ход реализирал ПТП с намиращия се зад него лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** и напуснал мястото на ПТП, без да изпълни задължението си като участник в ПТП. Поради това на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП му е наложена глоба в размер на 20 лв., а на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 ЗДвП – глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца. Към момента няма данни наказателното постановление да е връчено и влязло в сила.

От застрахователна полица № *** г. се установява, че към датата на ПТП – 10.01.2018 г., управляваното от ответника Г. Ф. Ч. МПС с рег. № *** е имало валидна застраховка „Гражданска отговорност“ в ищцовото дружество със срок на валидност от 14.02.2017 г. до 13.02.2018 г.

Същевременно към датата на събитието увреденият автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** бил застрахован по застраховка „Каско“ при ЗАД „Алианц България“ АД, като във връзка с образуваната щета № *** застрахователят по имуществената застраховка заплатил на 03.08.2018 г. на „Амарант – 2003“ ООД сумата от 2307,43 лв., необходима за извършване на ремонт на лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***.

От ангажираните писмени доказателства се изяснява още, че ЗАД „Алианц България“ АД предявил към ищеца, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на товарен автомобил „Скания Р 440“ с рег. № ***, регресна претенция, като при него била образуван застрахователна преписка, наименувана щета, под № **. След изчисляване на размера на вредите от експерт при ищцовото дружество било изплатено на ЗАД „Алианц България“ АД застрахователно обезщетение в размер на 1765,70 лв. на 17.02.2021 г. по банков път.

Приложена е и покана за доброволно изпълнение, връчена на ответника на 17.05.2021 г., с която ищецът претендира заплащането на сумата от 1785,70 лв. включваща застрахователно обезщетение и ликвидационни разходи, в десетдневен срок от получаването ѝ.

От показанията на свидетеля Н. Д. Д., които съдът възприема като обективни и безпротиворечиви, се установява, че на 10.01.2018 г. по пътя за завод „Верила“ извършвал десен завой в посока АМ „Тракия“. Спомня си, че на пътното платно бил спрял товарен автомобил. Неочаквано, в момента, когато свидетелят извършвал маневра десен завой, товарният автомобил предприел движение назад. В резултат на това настъпил удар между товарния автомобил и задната дясна част на управлявания от свидетеля автомобил. След това товарният автомобил продължил по пътя си, въпреки че свидетелят Д. слязъл от колата, ръкомахал и подал звуков сигнал. Свидетелят разказва още, че тогава тръгнал по магистралата след товарния автомобил в посока гр. Пловдив, като подавал звуков и светлинен сигнал. Когато водачът на товарния автомобил го забелязал, спрял на една от отбивките. Заявил на свидетеля Д., че щетите не са причинени от него, но по гумените накрайници на ремаркетото му имало бяла боя от управлявания от свидетеля Д. автомобил. Впоследствие свидетелят се обадил на телефон 112, върнал се на местопроизшествието и изчакал да пристигнат служители на

КАТ, които му съставили протокол за ПТП.

От заключението на назначената съдебно-автотехническата експертиза, което съдът възприема като обективно и компетентно изготвено, се изяснява, че на 10.01.2018 г., около 11:50 ч., ответникът Г. Ф. Ч. управлявал по пътя *** – завод „Верила“ влекач „Скания Р 440“ с рег. № *** с прикачено полуремарке. Посочено е, че влекачът се насочил към АМ „Тракия“ и спрял на разклона за завод „Верила“, *** и АМ „Тракия“. В същото време лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***, управляван от Н. Д. Д., също достигнал до разклона на завод „Верила“ и ***, като предприел десен завой към АМ „Тракия“, заобикаляйки влекача с полуремаркетото. В този момент влекач „Скания Р 440“ с рег. № *** предприел движение на заден ход, в резултат на което между автомобила и полуремаркетото, прикачено към влекача, настъпил удар. Ударът между двете МПС бил концентриран в задната лява част на полуремаркетото на влекача и в задната дясна странична част на автомобила. Според вещото лице в резултат на настъпилото ПТП на 10.01.2018 г. били увредени следните части на лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***: заден десен стоп – за подмяна, заден десен панел, долна част – за подмяна, заден десен панел, горна част – за ремонт, заден десен държач, облицовка броня – за подмяна, задна дясна основа на светлините – за ремонт, десен панел основа – за ремонт. Установено е, че стойността на получените щети по лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** в резултат на настъпилото ПТП на 10.01.2018 г. възлиза на 1750,70 лв. Според вещото лице въз основа на приложените по делото материали може еднозначно да се направи извод, че видът и степента на получените щети по лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** отговарят на механизма на настъпилото ПТП на 10.01.2018 г., а именно: предприета маневра десен завой от лекия автомобил, заобикаляйки влекача с полуремаркетото и движение на заден ход на влекача в този момент.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

За да бъде уважен предявеният иск с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ, е необходимо да бъде установено от ищеца при условията на пълно и главно доказване наличието на определените в закона предпоставки, а именно: 1) валидно възникнало застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“; 2) виновно противоправно поведение на водача на застрахования автомобил, осъществено в периода на застрахователно покритие; 3) настъпили имуществени вреди в пряка причинно-следствена връзка с това поведение, 4) напускане на мястото на ПТП от виновния водач преди идването на органите за контрол на движение по пътищата, когато посещаването на местопроизшествието от тях е задължително по закон, както и 5) изплащане от ищеца на застрахователя по застраховка „Каско“ на увреденото МПС на застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

В разглеждания случай от административнонаказателната преписка и изслушаната експертиза се установява наличието на виновно противоправно поведение на ответника, вредите, произтекли от него, както и причинната връзка между тях. В тази връзка ответникът е нарушил задължението си като водач на ППС по чл. 40, ал. 2 ЗДвП по време на движението си назад непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство. Ето защо, съдът приема, че причинените имуществени вреди по лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** са в причинна връзка с противоправното виновно поведение на ответника, изразяващо се в неспазване на правилата за движение назад. Също така е доказано съществуването на валидно застрахователно

правоотношение между собственика на автомобила и ищцовото дружество, при действието на което е възникнало застрахователното събитие, като този договор за застраховка покрива отговорността на водача на автомобила съгласно разпоредбите на чл. 429, ал. 1 КЗ и чл. 477, ал. 2 КЗ. Поради това ищецът в изпълнение на задължението си по застрахователния договор заплатил на ЗАД „Алианц България“ АД, при когото увреденият лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № *** бил застрахован по застраховка „Каско“, част от платеното застрахователно обезщетение в размер на 1765,70 лв., необходимо за отстраняване на причинените при възникналото на 10.01.2018 г. ПТП вреди.

Същевременно се установява, че ответникът е напуснал местопроизшествието преди идването на органите за контрол на движение по пътищата. Съгласно чл. 123, ал. 1, т. 1 и т. 3 ЗДвП при настъпване на ПТП водачът на автомобил, участник в произшествието, е длъжен да спре и да установи какви са последиците от произшествието, като, когато нанесените щети са само имуществени, следва да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието и да уведоми водача на увредения автомобил с цел постигане на съгласие относно обстоятелствата, свързани с ПТП-то, респ. да сигнализира съответната служба на МВР при липса на съгласие. Както беше посочено по-горе, за да възникне регресното вземане на застрахователя към застрахованото лице, следва ответникът да е напуснал местопроизшествието, когато посещаването на мястото от контролните органи е задължително според ЗДвП. Следователно за осъществяване на състава на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ е необходимо да се установи някоя от хипотезите на чл. 125 ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл. 125, т. 7 ЗДвП службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато между участниците в произшествието има разногласие относно обстоятелствата, свързани с него. Наличие на разногласие има винаги, когато между участниците не е постигнато съгласие относно обстоятелствата, свързани с него. Това съгласие трябва да бъде изрично обективизирано в надлежна форма, като се съобрази изискването на разпоредбата на чл. 5, ал. 1 от Наредба № Из-41/12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информизиране между МВР, КФН и ГФ, според която, когато при произшествието са причинени само материални щети и между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП – приложение № 3. Доколкото това изискване не е спазено в настоящата хипотеза и ответникът е напуснал мястото на инцидента, предизвикан от него, като не е съдействал на водача на увредения автомобил за изясняване на обстоятелствата относно ПТП и щетите по автомобила, то съдът намира, че това е равнозначно на липса на съгласие между участниците относно обстоятелства, свързани с инцидента. Аргумент в тази насока е и заявеното от свидетеля Д., че водачът на товарния автомобил „Скания Р 440“ с рег. № *** отрекъл да е причинил щетите. В тази насока съдът не споделя възражението на ответника, че за настъпилото застрахователно събитие разбрал едва при получаването на поканата за доброволно изпълнение, доколкото дори да не е усетил удара между полуремаркетото и лекия автомобил „Фиат Добло“ с рег. № **, като професионален шофьор е невъзможно да не е забелязал слезлия от автомобила свидетел Д., който ръкомахал и подавал звуков сигнал след него. Впоследствие са налице категорични доказателства, че ответникът е бил уведомен за случая от свидетеля Д., но е потеглил, без да съдейства на контролните органи за установяване на последиците от произшествието, въпреки наличието на следи от бяла боя по неговото МПС. При тези данни съдът не би могъл да приеме, че

ответникът несъзнателно е напуснал местопроизшествието, доколкото последният не би могъл да черпи благоприятни за себе си последици от недобросъвестното си поведение. Отделно от това, ответникът не е ангажирал доказателства за липса на съзнание за случилото се, поради което не би могло да се приеме, че е оборена презумпцията по чл. 45, ал. 2 ЗЗД, съгласно която вината се предполага до доказване на противното. С оглед всичко изложено и тъй като ответникът е напуснал мястото на произшествието, без да изчака появата на компетентните органи, въпреки че явяването им е било задължително, и дори не се е завърнал на мястото на инцидента, след като е бил уведомен от свидетеля Д., съдът намира, че е налице хипотезата на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ.

По тези съображения съдът приема, че в конкретния случай са налице всички предвидени в разпоредбата на чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ предпоставки за реализиране регресната отговорност на ответника. Ето защо, съдът намира, че предявеният иск се явява доказан по основание.

Според заключението по назначената съдебно-автотехническа експертиза пазарната стойност на щетите към датата на застрахователното събитие възлиза на 1750,70 лв.

Съдът намира за основателно и искането за присъждане на ликвидационни разноски. От приложените към исковата молба документи се установява извършването на разноски за определяне на обезщетението от ищцовото дружество. По отношение на размера съдът счита, че претенцията следва да бъде уважена в пълния размер от 20 лв., тъй като тя съответства на обичайния размер на разноските (арг. от чл. 162 ГПК).

Поради това съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ следва да се уважи до сумата от 1770,70 лв., като до пълния предявен размер от 1785,70 лв. се отхвърли като неоснователен и недоказан. Също така трябва да се присъди законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 23.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането.

В случая ищецът претендира законна лихва за забава за период след изтичане на предоставения на ответника срок за доброволно изпълнение. Поради това съдът, отчитайки определения от БНБ основен лихвен процент за процесния период, с нормативно установената надбавка от 10 пункта, установи, че мораторната лихва за исковия период от 17.06.2021 г. до 19.06.2023 г. възлиза на 372,41 лв. От това следва, че до пълния предявен размер от 375,58 лв. искът следва да се отхвърли.

Съобразно т. 12 от ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК, разноските, сторени в заповедното производство, следва да се присъдят с решението по исковото производство, като съдът се произнася с осъдителен диспозитив. В хода на заповедното производство ищецът е направил разноски в общ размер на 93,23 лв. за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение. В исковото производство е извършил разноски в общ размер на 478,18 лв., като е бил защитаван от юрисконсулт. Според разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. От своя страна, нормата на чл. 37 ЗПП препраща към Наредбата за заплащане на правната помощ, която в чл. 26 и чл. 25, ал. 1 предвижда възнаграждение за заповедното производство от 50 до 180 лв., а в исковото – от 100 до

360 лв. Предвид вида и характера на извършените процесуални действия, съдът определя на ищеца възнаграждение за юрисконсулт в размер на 50 лв. за заповедното и 150 лв. за исковото производство. С оглед уважената част от исковете, в полза на ищеца следва да се присъдят сторените в заповедното производство разноски в размер на 92,45 лв., както и тези, направени в хода на настоящото производство, които възлизат на 622,90 лв.

Така мотивиран, РС Първомай

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по исковете с правно основание чл. 422, ал. 1, вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 500, ал. 1, т. 3 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД по отношение на Г. Ф. Ч., ЕГН: *****, адрес: ***, че дължи на Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: ***, следните суми: 1770,70 лв., представляваща регресно вземане за възстановяване на платено застрахователно обезщетение по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и ликвидационни разноски за имуществени вреди на лек автомобил „Фиат Добло“ с рег. № ***, причинени при ПТП, настъпило на 10.01.2018 г. на АМ „Тракия“/“Верила“, от управлявания от Г. Ф. Ч. товарен автомобил „Скания Р 440“ с рег. № ***, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 23.06.2023 г., до окончателното изплащане на вземането, и 372,41 лв. – мораторна лихва за периода 17.06.2021 г. – 19.06.2023 г., като исковете за разликата над сумата от 1770,70 лв. до пълния предявен размер от 1785,70 лв. за платено застрахователно обезщетение и над сумата от 372,41 лв. до пълния предявен размер от 375,58 лв. за мораторна лихва **ОТХВЪРЛЯ**, за които суми е издадена Заповед № 187/26.06.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 341/2023 г. по описа на РС Първомай.

ОСЪЖДА Г. Ф. Ч., ЕГН: *****, адрес: ***, да заплати на Застрахователна компания „Лев Инс“ АД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: ***, сумата от 92,45 лв. – разноски в заповедното производство, и сумата от 622,90 лв. – разноски в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред ОС Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Първомай: _____(п)_____

РХ/МИ